

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.IV.20.165/2019/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Patócs Nikolett ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Varga István ügyvéd által képviselt **alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen határozat érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2019. február 28. napján kelt 5.P.20.123/2018/20. számú ítéletével szemben a felperes 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 38.000,- (Harmincnyolcezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperesi civil szervezet tagja a felperes.

A vadásztársaság alapszabálya szerint a tag kötelessége – egyebek mellett – a vonatkozó jogszabályok, az alapszabály, a házi szabályzat és egyéb szabályzat, a közgyűlési és intéző bizottsági határozatok megtartása. A tag nem veszélyeztetheti az egyesület céljainak megvalósítását (12. pont).

Az alperes házi szabályzata úgy rendelkezik, egyéni vadászat esetén a vadászat előtt a vadászati naplóba tett bejegyzést személyesen, olvashatóan, egyértelműen kell megtenni és aláírással hitelesíteni. Egyéni vendég vagy bérvadászat esetén a vadászatot a meghívó vadász vagy a kísérő vadász jegyzi be és olvasható aláírásával hitelesíti (3. § 2. pont). Az 5. pont előírja, a **(terület megjelölése)** határáig társasvadászatok előtt két nappal tilos a vízi vad vadászat.

A tagsági jogviszony – többek között – kizárással szűnhet meg, mely csak jogerős fegyelmi határozatot követően rendelhető el.

Az alperes fegyelmi szabályzata értelmében a fegyelmi eljárás, illetőleg a fegyelmi felelősségre vonás célja a balesetek megelőzése, a vadgazdálkodási, vadászati, fegyvertartási és fegyverhasználati szabályok megtartása érdekében a fegyelmi vétséget elkövető vadással szemben a fegyelmi vétséggel arányban álló fegyelmi büntetés kiszabása, ezen keresztül annak megelőzése, hogy akár a fegyelmi vétség elkövetője, akár más a jövőben fegyelmi vétséget kövessen el (2. § (1) bekezdés).

Fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának, szabályzatainak előírását, a közgyűlés és intézőbizottság határozatait nem tartja meg (3. § (1) bekezdés b) pont).

Fegyelmi büntetés (4. § (1) bekezdés):

- a) írásbeli megrovás,
- b) a saját vadászterületen meghatározott vadfaj lövésétől és vendég hívástól való eltiltás 1 hónaptól 2 évig,
- c) saját vadászterületen trófeás vad lövésétől és vendég hívástól eltiltás 1-3 évig,
- d) a vadászati tisztségtől a választási időszak végéig, de legfeljebb 2 évig történő eltiltás,
- e) a vadászati jog 6 hónaptól 2 évig terjedő felfüggesztése,
- f) kizárás.

Fegyelmi eljárást bárki kezdeményezhet, a fegyelmi eljárás elrendelésére azonban csak a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén kerülhet sor. A fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke rendeli el, megindításáról a közgyűlés dönt. Az elrendelő iratban, illetve a határozatban meg kell jelölni azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját alátámasztják (8. § (1) és (2) bekezdés).

A fegyelmi bizottság az ügy kivizsgálása után határozatot hoz, mely ellen 15 napon belül a vadásztársaság közgyűléséhez előterjeszthető fellebbezésnek van helye (14. §, 17. §).

A fellebbezést a közgyűlés bírálja el, amennyiben az alapos, úgy az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, vagy a határozatot megváltoztatja és más fegyelmi büntetést szab ki (19-20. §).

A felperessel szemben a vadásztársaság 1995-ben, 2013-ban és 2015-ben indított fegyelmi eljárást, melyek eredményeként különböző fegyelmi büntetéseket szabott ki, az utolsó alkalommal a fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti fegyelmi büntetés hatálya 2017. december 3-án járt le.

Az alperes 2017. szeptember 18-án kiadott, 2017/2018. évi társas vadászati ütemterve szerint 2017. december 23-án (szombat) ünnepi vadászatot tartott, melyre vendég nem volt hívható. Az ütemtervről valamennyi tag, így a felperes is értesült.

A felperes 2017. december 21-én, az ütemtervben előre meghirdetett és a közgyűlés által elfogadott társas vadászat előtt két nappal, többedmagával vízi vad vadászatot tartott.

A beíró napló 690., 691., 692. és 693. sorszámú bejegyzései szerint pedig 2018. február 11-én vendégével, illetve többedmagával egyéni vadászatot vett részt. A naplóban a beírások nem felelnek meg a házi szabályzat 3. § 2. pontjában meghatározott feltételeknek.

Az alperes fegyelmi bizottsága 2018. június 20-án kelt 74/2018. számú határozatával kétséget kizáróan megállapította, hogy a felperes megszegte a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés b) pontját, ezért írásbeli megrovásban részesítette. Indokolásában kifejtette, a felperes figyelmen kívül hagyta, hogy a társas vadászatok előtt két nappal tilos vadászni az érintett szakaszon. Ezen túl vétett a házi szabályzat 3. § 2. pontjában foglalt rendelkezéseknek, ugyanis a vadászati naplóba tett bejegyzései a követelményeknek nem felelnek meg. Rögzítette azt is, a felperes nem vitatta a megállapított tényállást, védekezése szerint jóhiszeműen járt el, nem állt szándékában a szabályok tudatos megszegése.

A határozattal szemben a vadásztársaság elnöke nyújtott be fellebbezést, azt a közgyűlés 2018. július 29-i ülésén – a felperese jelenlétében – bírálta el. A másodfokú határozat a fellebbezést alaposnak találta, az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a fegyelmi szabályzat alapján a felperessel szemben kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott (103/2018. számú határozat). Indokolásában utalt arra, a fegyelmi bizottság nem vette figyelembe, hogy korábban két esetben

elmarasztaló döntés született a felperessel szemben. Kifejtette, a szabályok sorozatos be nem tartása egyrészt azt jelzi, hogy az eddig kiszabott büntetések nem jártak visszatartó erővel, nevelő hatással, másrészt megnöveli az esetleges súlyos, akár halálos balesetek előfordulásának lehetőségét. Figyelembe vette a korábbi jogerős büntetések szem előtt tartásával azt is, hogy az elsőfokú döntés aránytalanul enyhe, így döntött a kizárás fegyelmi büntetés mellett. Súlyosító körülményként értékelte, hogy a felperes 2013-2014 vadászati évben és 2015-2017. december 3-ig eltiltás fegyelmi büntetés hatálya alatt volt A határozatot 2018. augusztus 8-án foglalták írásba.

A felperes 2018. augusztus 28-án érkezett keresetében az alperes 2018. július 29-én kelt 103/2018. számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Jogi érvelése szerint a kiszabott szankció aránytalan, sérti a fokozatosság és arányosság elvét. Nem tartotta szem előtt a fegyelmi eljárás és felelősségre vonás célját és nem tartalmaz indokolást arról, miért nem tartotta be a fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdésében foglalt sorrendiséget.

Az alperes érdemi ellenkérelme elsősorban a per megszüntetésére irányult a kereset elkésztetése miatt, érdemben annak elutasítását kérte. Hangsúlyozta, a felperes több alkalommal megszegte a házi szabályzat 3. § 2. pontját, vagyis a vadászati naplóba tett bejegyzést személyesen, olvashatóan, egyértelműen kell megtenni és aláírással hitelesíteni.

Kiemelte, a felperessel szemben korábban több fegyelmi büntetés kiszabására is sor került, ebből pedig az következik, azok nem jártak visszatartó erővel és nevelő hatással.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolásában mindenekelőtt az alperes védekezése tükrében a kereset elkésztettségét vizsgálta a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése alapján. Nem volt vitás, hogy a felperes jelen volt a másodfokú határozatot meghozó közgyűlésen, így 2018. július 29-én a határozat tartalmáról tudomást szerzett. Ehhez képest a keresetindítás határideje 2018. augusztus 28-án járt le. A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 4/2003. Polgári Jogegységi határozatára hivatkozva kiemelte, a határidők számítására a Ptk. 8:3. §-ának előírásai irányadók, nem pedig a Pp. 146-148. §-ai. Ennek következtében közömbös, hogy a keresetindítási határidő alatt a bíróság elektronikus ügyintézésében volt-e üzemszünet. Rámutatott, a határidő anyagi jogi jellegéből az következik, a keresetlevélnek a központi rendszerbe a naptári nap végéig, azaz éjfélig kell megérkeznie, közömbös az eljárási szabályokban meghatározott, a bíróság hivatali idejére vonatkozó határidő.

Ezt követően érdemben vizsgálta a felperes által felhozott okokból az alperesi határozat tartalmát. A Ptk. 3:37. § (1) bekezdésre utalással kifejtette, a fegyelmi vétségek elkövetése nem volt vitás, a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazását pedig a fegyelmi szabályzat lehetővé teszi. A mérlegeléssel hozott határozat a civil szervezet autonómiájára tekintettel annyiban változtatható meg, amennyiben mérlegelése kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondásokkal terhes, vagy egyéb szempontból jogszabálysértő. Kifejtette, a felperes nem vitatta, hogy a társas vadászatok időpontjáról értesítést kapott, így legalább súlyos gondatlanság terheli a házi szabályzat megszegésében. Nem vitatta emellett a beíró könyvre vonatkozó szabályok megsértését sem. Rámutatott, a beíró könyv precíz vezetéséhez élet- és vagyonbiztonsági szempontból elemi érdek fűződik. A pontos dokumentáció célja, hogy a mindenkor a vadászterületen vadászók személye azonosítható legyen, ideértve a vadásztársaság tagjainak vendégeit is. Ha ez nem a valóságnak megfelelően, az azonosításukra alkalmas módon történik, esetleges baleset vagy károkozás esetén elnehezedhet a felelősség megállapítása, ami a vadásztársaság számára további hátrányokkal járhat. A kisebb súlyú fegyelmi vétségek ismétlődésére tekintettel a kizárás fegyelmi büntetés nem minősül aránytalanul súlyosnak. Nem járt el jogellenesen az alperes akkor sem, amikor figyelembe vette a felperes korábbi fegyelmi büntetéseit. Tévesnek tartotta azt a felperesi hivatkozást, hogy ez a kétszeres értékelés tilalmába ütközne. Valójában ugyanis a visszaesés arra utal, hogy a korábban kiszabott enyhébb fegyelmi büntetések ellenére a felperes a vadásztársaság szabályain kívül helyezte magát. Mindezek alapján

arra a következtetésre jutott, az alperes mérlegeléssel hozott határozata megfelel az okszerűség követelményeinek. Hozzátette, semmilyen kötelezettség nincs arra vonatkozóan, hogy az alperes a fegyelmi büntetés kiszabásakor csak eggyel súlyosabbat alkalmazhatna, mint amelyet a megelőző alkalommal. A fegyelmi büntetésnek elsősorban az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával, másodsorban a vadász magatartásában megnyilvánuló személyes körülményekkel kell arányban állnia.

Mellőzte **(fegyelmi bizottság elnökének neve)**, a fegyelmi bizottság elnökének tanúkenti meghallgatását az első fokon hozott határozat szankciójára nézve, tekintettel arra, hogy annak indoka a határozatban rögzítésre került, azt utólag megváltoztatni, módosítani nem lehet.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsősorban annak megváltoztatása és keresete szerint az alperesi határozat hatályon kívül helyezése, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének terjedelmét – tartalmában – a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában jelölte meg. Változatlan érvelése szerint a fegyelmi vétségeket gondatlanul követte el, a szabályok tudatos megszegése nem állt szándékában. Az elkövetett fegyelmi vétség súlya nem áll arányban az alperes által alkalmazott kizárás szankcióval. Méltánytalannak tartotta súlyosító körülményként annak figyelembevételét, hogy korábban két alkalommal már más fegyelmi vétség miatt eltiltásra került.

Sérrelmezte **(fegyelmi bizottság elnökének neve)** tanúkenti meghallgatásának mellőzését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai folytán való helybenhagyására irányult. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját nyomatékosan hangsúlyozva, a fegyelmi büntetés kiszabásakor a fokozatosság és arányosság szempontjából súlyosító körülményként kellett értékelni, hogy a felperes nem első ízben követett el fegyelmi vétséget. Kiemelte, a fegyelmi büntetés kiszabásának speciális és generális preventív célzata van, azaz egyrészt alkalmasnak kell lennie arra, hogy a felperest visszatartsa a további vétségek elkövetése alól, másrészt arra is szolgál, hogy más ne kövessen el fegyelmi vétséget.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért az ítélet tábla ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján – annak helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 82. § (1) bekezdése szerint köteles az alperes másodfokú eljárásban felszámított, jogi képviselőjével összegű költségének viselésére.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki.

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény IV. fejezete határozza meg a vadászat rendjét, Vadászni csak a törvény által nem tiltott módon és csak a vadászat rendjének megfelelően lehet. A vadász köteles megtartani a vadászat rendjéért felelős által meghatározott szabályokat (69. § (1), (3) bekezdés). Ezzel összhangban rendelkezik az alperesi alapszabály, a fegyelmi, valamint a házi szabályzat amikor előírja a vadászatra jogosult kötelezettségeit és meghatározza az adott évre vonatkozó vadászati tervet. Ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen fejtette ki, a szabályok és előírások betartása az élet- és vagyonbiztonságot szolgálja, ezek folyamatos megszegése éppen a vadászat mint különösen veszélyes tevékenység jellegéből adódóan fokozottabb körütekintést tesz szükségessé.

Nem hagyható figyelmen kívül az a tény sem, hogy a felperes legutolsó fegyelmi büntetésének hatálya 2017. december 3-án járt le, ehhez képest 3 héttel később újabb fegyelmi büntetést követett

el. Osztotta ezért az ítélőtábla az alperes álláspontját atekintetben, hogy a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazása indokolt azzal a taggal szemben, aki a vonatkozó szabályokat több alkalommal szegi meg, különösen abban az esetben, ha a legutolsó fegyelmi büntetés hatályának lejártát követően rövid idővel ismét vétséget követ el. Ilyen esetben a legszigorúbb fegyelmi büntetés alkalmazása nem aránytalan vagy eltúlzott, hiszen ez szolgálhat kellő visszatartó erővel a többi tag esetében.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2019. június 26.

Dr. Hámori Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró